

AUTORSKA
I SRODNA PRAVA
ZBIRKA ZAKONA
I KONVENCIJA

JUGOSLOVENSKA AUTORSKA AGENCIJA
BEOGRAD, 1970.

1. SRBIJA
1. SRODNI PRAV
1. SUDIĆA ŠKOLA
1. KONVENCIJA

ZAKON O AUTORSKOM PRAVU

ZAKON
O AUTORSKOM PRAVU*

Glava I

UVODNE ODREDBE

Član 1.

Autori književnih, naučnih i umetničkih dela imaju posebna ovlašćenja (autorsko pravo) u pogledu svojih duhovnih tvorevina (autorskih dela).

Član 2.

Autorska dela jugoslovenskih državljana objavljena u Jugoslaviji ili u inostranstvu, kao i dela koja nisu objavljena, uživaju zaštitu po ovom zakonu.

Neobjavljena dela stranih državljana koja se prvi put objavljaju u Jugoslaviji, uživaju zaštitu po ovom zakonu kao i dela jugoslovenskih državljana.

Dela stranih državljana koja nisu prvi put objavljena u Jugoslaviji, uživaju zaštitu po ovom zakonu u okviru obaveza koje je Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija primila po međunarodnim ugovorima ili na osnovu faktičkog reciprociteta.

* »Službeni list SFRJ« br. 30. od 24. juna 1968.

Glava II

AUTORSKO DELO I AUTOR

1. Autorsko delo

Član 3.

Autorskim delom smatra se duhovna tvorevina iz oblasti književnosti, nauke, umetnosti i drugih oblasti duhovnog stvaralaštva, bez obzira na vrstu, način i oblik izražavanja, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Autorskim delom smatraju se naročito:

- pisana dela (knjige, brošure, članci i ostali napisi);
- govorna dela (predavanja, govor, besede i druga dela iste prirode);
- dramska i dramsko-muzička dela;
- koreografska i pantomimska dela čije je predstavljanje utvrđeno pismeno ili na neki drugi način;
- muzička dela, sa rečima ili bez njih;
- kinematografska dela i dela stvorena na način sličan kinematografiji;
- dela iz oblasti slikarstva, vajarstva, arhitekture i grafike, bez obzira na materijal, kao i ostala dela likovnih umetnosti;
- dela svih grana primenjenih umetnosti i industrijskog oblikovanja;
- fotografска dela i dela proizvedena postupkom sličnim fotografiji;
- kartografska dela (geografske karte, topografske karte i sl.);
- planovi, skice i plastična dela koja se odnose na geografiju, topografiju, arhitekturu ili koju drugu naučnu ili umetničku oblast.

Član 4.

Pod autorskim delom podrazumevaju se i zbirke autorskih dela, kao što su enciklopedije, zbornici, antologije, muzičke i fotografiske zbirke i sl., koje s obzirom na izbor i raspored građe predstavljaju samostalne duhovne tvorevine.

Pod autorskim delom podrazumevaju se i zbirke narodnih književnih i umetničkih tvorevina, dokumenata, sudskih odluka ili druge slične građe, koji po sebi ne predstavljaju zaštićena autorska dela, ako te zbirke s obzirom na izbor, raspored i način izlaganja grade predstavljaju samostalne duhovne tvorevine.

Odredbama st. 1. i 2. ovog člana ne dira se u prava autora pojedinih dela od kojih su te zbirke sastavljene.

Član 5.

Prevodi, prilagođavanja, muzičke obrade i druge prerade autorskog dela zaštićeni su kao i izvorno delo.

Takvu zaštitu uživaju i prevodi zvaničnih tekstova iz oblasti zakonodavstva, administracije i sudstva, ako ti prevodi nisu načinjeni radi službenog objavljivanja i nisu kao takvi objavljeni.

Odredbom stava 1. ovog člana ne dira se u prava autora izvornog dela.

Član 6.

Upotreba narodnih književnih i umetničkih tvorevina radi književnog, umetničkog ili naučnog obradivanja, slobodna je.

Član 7.

Naslov dela zaštićen je po ovom zakonu kao i samo delo.

Nije dopušteno uzimati za naslov dela naziv već upotrebljen za neko autorsko delo iste vrste, ako bi takav naslov mogao izazvati zabunu u pogledu autorstva dela.

2. Autor

Član 8.

Autor dela je onaj ko je delo stvorio.

Autorom se smatra onaj čije je lično ime ili pseudonim na delu označeno, dok se protivno ne dokaže.

Član 9.

Autor zbirke autorskih dela je onaj ko je zbirku sačinio.

Autor prevoda, kao i prilagođenog, muzički obrađenog ili na drugi način preradenog autorskog dela je onaj ko je to delo preveo, prilagodio, muzički obradio ili na drugi način preradio.

Onaj ko je stvorio književno, umetničko ili naučno delo upotrebom narodnih književnih ili umetničkih tворевина, autor je tako stvorenog dela.

Član 10.

Ako delo stvoreno saradnjom dva ili više lica čini neodjivu celinu, svim saradnicima na stvaranju tog dela pripada nedeljivo autorsko pravo.

Udeli pojedinih saradnika određuju se srazmerno stvarnom doprinosu koji je svako od njih dao u stvara-

nju dela, ako međusobni odnosi saradnika nisu ugovorenom drukčije uređeni.

Ako delo stvoreno saradnjom dva ili više lica ne čini nedeljivu celinu, svaki saradnik ima autorsko pravo na svoj doprinos.

Član 11.

Autorsko pravo na anonimna dela i na dela izdata pod pseudonimom, čiji autor nije poznat, vrši izdavač dela.

Autorsko pravo na neobjavljena dela čiji je autor nepoznat, vrši odgovarajuća organizacija autora.

Odredbe st. 1. i 2. ovog člana prestaju da se primenjuju kad se otkrije identitet autora.

Član 12.

Pored autora, nosilac autorskog prava može biti i licе kome na osnovu zakona, testamenta ili ugovora pripadaju sva ili pojedina autorskopravna ovlašćenja koja se po ovom zakonu mogu prenositi.

Autorskopravna ovlašćenja koja ovaj zakon priznaje autoru, pripadaju drugom nosiocu autorskog prava u granicama u kojima su mu data zakonom, odnosno u obimu u kome su testamentom ili ugovorom prenesena na njega.

Pored nosioca autorskih imovinskih prava ne može se prema trećim licima pojavljivati autor u obimu prava koja nosiocu pripadaju.

Nosilac autorskog prava odgovoran je za štetu koju trećim licima prouzrokuje neovlašćenim prenošenjem autorskih imovinskopravnih ovlašćenja.

Odredbe ovog zakona koje se odnose na autora, primenjuju se i na druge nosioce autorskog prava, ako iz zakona ne proističe što drugo.

Član 13.

Federacija može, uz pravičnu naknadu, ograničiti odnosno oduzeti pravo autoru jugoslovenskom državljaninu na iskorišćavanje naučnog dela od posebnog interesa za narodnu odbranu.

Federacija može, uz naknadu, koristiti naučno delo iz stava 1. ovog člana i bez odobrenja autora.

Rešenje o utvrđivanju posebnog interesa i o ograničenju odnosno oduzimanju prava iz stava 1. ovog člana, kao i u pogledu korišćenja naučnog dela za potrebe narodne odbrane, donosi Državni sekretarijat za narodnu odbranu.

Ako između autora i Državnog sekretarijata za narodnu odbranu ne dođe do sporazuma o visini naknade iz st. 1. i 2. ovog člana, visinu naknade utvrđuje nadležni opštinski sud u vanparničnom postupku.

Troškove sudskog postupka za određivanje naknade iz st. 1. i 2. ovog člana sud određuje srazmerno uspehu stranaka u tom postupku.

3. Posebne odredbe o autorskom delu i autoru

Kinematografsko delo

Član 14.

Autorima završenog kinematografskog dela smatraju se pisac scenarija i režiser, a kod crtanog filma i glavni crtač.

Ako je u kinematografskom delu muzika bitni element, autorom tog kinematografskog dela smatra se i kompozitor muzike u tom delu.

Kompozitor filmske muzike koji se ne smatra autorom kinematografskog dela u smislu stava 2. ovog člana,

glavni snimatelj slike, scenograf filma, slikar kostima i slikar maske imaju autorska prava na svoje doprinose i mogu ih prenositi na proizvođača kinematografskog dela samo ugovorom.

Član 15.

Autori kinematografskog dela imaju isključivo pravo snimanja svoje duhovne tvorevine (pravo filmovanja), kao i pravo na reprodukovanje, stavljanje u promet, prikazivanje, emitovanje putem radio-difuzije, prevodenje (dubliranje) i preradivanje tog kinematografskog dela.

Član 16.

Odnos proizvođača kinematografskog dela prema autorima kinematografskog dela, kao i odnos između autora kinematografskog dela, uređuje se pismenim ugovorom.

Ugovorom se, pored ostalog, utvrđuju prava koja se prenose na proizvođača i naknada autorima.

Prava koja nisu prenesena pismenim ugovorom na proizvođača zadržavaju autori kinematografskog dela.

Proizvođačem kinematografskog dela, u smislu ovog zakona, smatra se pravno i fizičko lice odnosno grupa građana koji na osnovu ugovora ili po sopstvenoj inicijativi proizvode neko kinematografsko delo.

Član 17.

Ako nije drukčije ugovorenno, pisac scenarija i kompozitor mogu svoje doprinose kinematografskom delu objavljivati ili na drugi način odvojeno koristiti, pod uslovom da se time ne vredaju prava prenesena na proizvođača kinematografskog dela.

Član 18.

Kinematografsko delo smatra se završenim kad je završena prva standardna kopija filma saglasno sporazumu autora i proizvođača kinematografskog dela.

Član 19.

Ako proizvođač ne završi kinematografsko delo u roku od tri godine od dana zaključenja ugovora o proizvodnji tog dela, ili ako završeno delo ne pusti u promet u roku od jedne godine od završetka dela, autori kinematografskog dela mogu, zadržavajući pravo na naknadu, tražiti raskid ugovora, ako nije ugovoren koji drugi rok.

Ako koji od autora odbije da završi svoj doprinos kinematografskom delu, ili ako usled više sile nije u mogućnosti da to učini, on se ne može protiviti da se doprinos koji je već dao upotrebi za dovršenje kinematografskog dela. Takav autor na već dati doprinos kinematografskom delu ima odgovarajuća autorska prava.

Autorsko delo stvoren u radnom odnosu ili po porudžbini

Član 20.

Autorskopravni odnosi radnih i drugih organizacija i državnih organa, s jedne strane, i radnika tih organizacija odnosno organa, kao autora dela stvorenog u radnom odnosu u njima, s druge strane, uređuje se opštim aktima organizacije odnosno organa.

Autorskopravni odnosi lica koja samostalno vrše zagonom dozvoljenu delatnost, s jedne strane, i radnika zapošljenih kod tih lica, kao autora dela stvorenog u radnom odnosu sa njima, s druge strane, uređuju se međusobnim ugovorom.

Član 21.

Radna ili druga organizacija, državni organ ili lice koje samostalno vrši zakonom dozvoljenu delatnost ima isključivo pravo da, u okviru svoje redovne delatnosti, iskorišćava autorsko delo koje je u izvršenju svoje radne obaveze stvorio radnik te organizacije ili organa odnosno radnik zapošljen kod lica koje samostalno vrši zakonom dozvoljenu delatnost (delo stvoreno u radnom odnosu), bez traženja dozvole od radnika-autora tog dela i bez plaćanja naknade za korišćenje.

Radnik-autor dela stvorenog u radnom odnosu zadržava na to delo ostala autorska prava.

Ta prava ne mogu se ograničiti opštim aktima organizacije odnosno organa, niti ugovorom (član 20).

Član 22.

Pravo objavljivanja autorskog dela stvorenog u radnom odnosu obuhvata pravo na objavljivanje jednog bibliografskog izdanja odnosno pravo na jedno umnožavanje.

Pri objavljivanju takvog dela organizacija, organ odnosno lice koje samostalno vrši zakonom dozvoljenu delatnost dužno je označiti lično ime autora odnosno njegov pseudonim.

Ako organizacija, organ odnosno lice koje samostalno vrši zakonom dozvoljenu delatnost delo stvoren u radnom odnosu ne objavi u roku predviđenom u opštem aktu organizacije ili organa odnosno u ugovoru, pravo na objavljivanje dela stiče autor.

Organizacija, organ ili lice koje samostalno vrši zakonom dozvoljenu delatnost može i pre isteka roka iz stava 3. ovog člana dozvoliti autoru da objavi delo stvoren u radnom odonsu.

Prilikom objavljivanja svojih sabranih dela autor može i bez dozvole organizacije, organa odnosno lica ko-

je samostalno vrši zakonom dozvoljenu delatnost objaviti delo stvoreno u radnom odnosu, bez obzira što je ono već objavljeno.

Po isteku pet godina od završetka autorskog dela stvorenog u radnom odnosu, pravo na objavljivanje dela pripada autoru.

Pravo na objavljivanje autorskog dela stvorenog u radnom odnosu pripada autoru i pre isteka roka predviđenog u stavu 6. ovog člana ako je aktuelnost dela ograničena na kraći rok.

Član 23.

Ako je radnik koji je u radnom odnosu u radnoj ili drugoj organizaciji, državnom organu ili zaposlen kod lica koje samostalno vrši zakonom dozvoljenu delatnost stvorio autorsko delo koje prelazi okvire redovne delatnosti te organizacije, organa ili lica koje samostalno vrši zakonom dozvoljenu delatnost, ili ako je stvorio delo koje predstavlja duhovnu tvorevinu izuzetnog značaja i vrednosti, on kao autor zadržava sva autorska ovlašćenja na tako stvorenom delu.

U slučaju iz stava 1. ovog člana radna organizacija odnosno državni organ može takvo delo iskorišćavati bez posebne dozvole autora ali uz plaćanje naknade za iskorišćavanje tog dela, a može ako je to predvideno opštim aktom te organizacije odnosno tog organa, obračunati koristi koje je autor imao od toga što je pri stvaranju tog dela koristio sredstva i druge pogodnosti te organizacije odnosno organa.

Član 24.

Radnik u radnom odnosu u radnoj ili drugoj organizaciji ili državnom organu odnosno zapošljen kod lica koje samostalno vrši zakonom dozvoljenu delatnost, koji

u izvršenju svojih radnih obaveza izradi stručni izveštaj, referat, službeni akt ili sličan rad, ne stiče nikakva autorska ovlašćenja na tim radovima.

Član 25.

Sva autorska ovlašćenja na delu stvorenom u okviru ugovora o delu, pripadaju autoru koji je delo stvorio, ako iz ugovora ne proističe što drugo.

Član 26.

Ako su jedno ili više lica organizovala rad na stvaranju autorskog dela na kome sarađuje više saradnika koji nisu s njim u radnom odnosu (naručilac), nosilac autorskog prava na delo kao celini je naručilac, ako ugovorom nije određeno drukčije.

Saradnici na stvaranju dela iz stava 1. ovog člana zadržavaju autorsko pravo, svaki na svome doprinosu.

Naručilac ne može bez dozvole svih saradnika delo iz ovog člana ponovo objaviti niti koristiti u druge svrhe.

Glava III

SADRŽINA I ISKORIŠČAVANJE AUTORSKOG PRAVA

1. Sadržina

Član 27.

Autorsko pravo sadrži imovinskopravna ovlašćenja (autorska imovinska prava) i ličnopravna ovlašćenja (autorska moralna prava).

Član 28.

Autorska imovinska prava sačinjavaju prava autora na iskorišćavanje dela.

Iskorišćavanje dela vrši se naročito objavljinjem, prerađivanjem, reprodukovanjem, umnožavanjem, obrađivanjem, prikazivanjem, izvođenjem, prenošenjem i prevodenjem dela.

Iskorišćavanje dela od strane drugog lica može se vršiti samo po dozvoli autora, ako ovim zakonom nije određeno drukčije.

Za svako iskorišćavanje dela od strane drugog lica pripada autoru naknada, ako zakonom ili ugovorom nije određeno drukčije.

Član 29.

Autorska moralna prava sačinjavaju: pravo autora da bude priznat i označen kao tvorac dela, pravo da se usprotivi svakom deformisanju, sakaćenju ili drugom menjanju dela, kao i pravo da se usprotivi svakoj upotrebi dela koja bi vredala njegovu čast ili ugled.

Član 30.

Izdavač, prerađivač, obrađivač, prikazivač, prevodilac, snimatelj i svaki drugi koji javno iskorišćava delo autora dužan je pri svakom iskorišćavanju označiti ime autora dela.

2. Iskorišćavanje

Član 31.

Autor ima isključivo pravo da svoje delo objavi, reprodukuje, umnoži, preradi, obradi, prikazuje i da ga u ma kom drugom vidu iskorišćava.

Član 32.

Autori dramskih, dramsko-muzičkih i muzičkih dela imaju isključivo pravo da daju dozvolu:

- 1) za javno predstavljanje i javno izvođenje tih dela;
- 2) za javno prenošenje predstavljanja i izvođenja tih dela bilo kojim sredstvom.

Autorima dramskih i dramsko-muzičkih dela pripadaju prava iz stava 1. ovog člana i na prevodima tih dela.

Član 33.

Autor ima isključivo pravo da daje dozvolu:

- 1) za emitovanje svog dela putem radio-difuzije ili za njegovo saopštavanje javnosti bilo kojim drugim sredstvima bežičnog prenosa znakova, zvukova ili slika;
- 2) za svako saopštavanje javnosti, preko žica ili bez žica, njegovog dela emitovanog putem radio-difuzije, ako ovo saopštenje vrši neka druga ustanova a ne ona koja ga je prvo bitno emitovala putem radio-difuzije;
- 3) za saopštavanje javnosti preko zvučnika ili bilo kog drugog sličnog uređaja za prenos znakova, zvukova i slika, njegovog dela emitovanog putem radio-difuzije.

Član 34.

Autori književnih, naučnih i muzičkih dela imaju isključivo pravo da daju dozvolu:

- 1) za snimanje ovih dela instrumentima za mehaničku reprodukciju;
- 2) za javno izvođenje ovih dela snimljenih instrumentima za mehaničku reprodukciju.

Član 35.

Dozvola data za javno predstavljanje i javno izvođenje, za javno prenošenje predstavljanja i izvođenja, za

javno emitovanje preko radio-difuzije, ili za kakvo drugo saopštavanje javnosti, ne obuhvata dozvolu za snimanje dela instrumentima za snimanje zvukova ili slika.

Ustanova za radio-difuziju može zaštićeno delo snimiti sopstvenim sredstvima i samo za svoje potrebe, za čije je emitovanje dobila dozvolu, i može ponovo emitovati te snimke, uz naknadu, i bez nove dozvole autora, ako nije ugovorenodružčije.

Ovi snimci mogu se predati javnim arhivama kao dokumentacioni materijal.

Član 36.

Ustanove za radio-difuziju mogu i bez dozvole autora emitovati snimke dela snimljenih instrumentima za mehaničku reprodukciju, kao što su fonografski, magnetofonski, magnetoskopski i njima slični snimci, ali su dužne poštovati sva druga prava autora.

Član 37.

Autor književnog dela ima isključivo pravo da daje dozvolu za javno recitovanje i čitanje svog dela.

Član 38.

Autor ima isključivo pravo da daje dozvolu za prilagodavanje, obradivanje ili druga preinacavanja svog dela.

Član 39.

Autori književnih, muzičkih, naučnih ili umetničkih dela imaju isključivo pravo da daju dozvolu:

1) za kinematografsko prilagodavanje ili reprodukovanje ovih dela i za promet tako prilagođenih ili reprodukovanih dela;

2) za javno prikazivanje i za javno izvođenje tako prilagođenih ili reprodukovanih dela.

Kinematografsko delo stvoreno prilagođavanjem ili reprodukovanjem književnih, muzičkih, naučnih ili umetničkih dela zaštićeno je kao i izvorno delo, čime se ne dira u pravo autora prilagođenog ili reprodukovanih dela.

Prilagođavanje u bilo kom drugom umetničkom obliku kinematografskih dela koja potiču od književnih, muzičkih, naučnih i umetničkih dela ne sme se vršiti bez dozvole autora izvornog dela, niti bez dozvole autora tih kinematografskih dela, ako oni to pravo nisu ugovorom preneli na proizvođača.

Odredbe ovog člana primenjuju se i na reprodukciju ili produkciju dobivenu bilo kojim drugim postupkom sličnim kinematografiji.

Član 40.

Autor može u svako doba da povuče iz prometa odnosno da otkupi primerke svog objavljenog autorskog dela, kao i da uskrati dalje korišćenje dela u svakom obliku, pošto prethodno obešteti korisnika odnosno sopstvenika dela, ako korišćenje tog dela može naneti štetu autorovom naučnom ili umetničkom ugledu.

U slučaju ponovnog stavljanja u promet tog dela raniji korisnik odnosno sopstvenik dela ima prvenstveno pravo korišćenja dela, odnosno preće pravo kupovine u roku od trideset dana od dana saznanja, a najdoknije u roku od jedne godine, računajući od dana stavljanja dela u promet.

Ovlašćenje iz stava 1. ovog člana ne pripada drugom nosiocu autorskog prava.

Član 41.

Sopstvenik dela likovnih umetnosti, kao i sopstvenik književnih, naučnih i muzičkih rukopisa dužan je auto-

ra, na njegov zahtev, obavestiti o prenosu prava svojine odnosno korišćenja tih dela kao i o novom sopstveniku odnosno korisniku.

Član 42.

Autori dela likovnih umetnosti, fotografskih i sličnih dela mogu zabraniti izlaganje pojedinih svojih dela ako za to imaju moralnog interesa.

Autor ne može zabraniti izlaganje dela koja pripadaju muzejima, galerijama i sličnim ustanovama.

Član 43.

Autor ima isključivo pravo da daje dozvolu za prevodenje svog dela.

Član 44.

Ako autor dela objavljenog na stranom jeziku koje uživa zaštitu po odredbama Bernske konvencije za zaštitu književnih i umetničkih dela, ne prevede to delo na koji od jezika jugoslovenskih naroda odnosno narodnosti u roku od deset godina po objavlјivanju dela, ili u istom roku ne dozvoli drugome da to delo prevede, ono se može prevoditi na jezike jugoslovenskih naroda odnosno narodnosti i bez dozvole autora.

Autor dela prevedenog na osnovu odredbe stava 1. ovog člana, zadržava pravo na naknadu, kao i sva ostala autorska prava na prevedeno delo.

Član 45.

Delo objavljeno na stranom jeziku koje uživa zaštitu po odredbama Svetske konvencije o autorskom pravu, a ne po odredbama Bernske konvencije za zaštitu knji-

ževnih i umetničkih dela, može se i bez dozvole autora prevoditi na jezike jugoslovenskih naroda odnosno narodnosti pod uslovima navedenim u čl. 46. i 48. ovog zakona.

Član 46.

Delo predviđeno u članu 45. ovog zakona može se bez dozvole autora prevesti na koji od jezika jugoslovenskih naroda odnosno narodnosti:

1) ako do isteka roka od sedam godina, računajući od prvog objavljivanja dela, prevođenje tog dela nije izvršeno odnosno prevod nije objavljen na tom jeziku, ili su već objavljena izdanja iscrpena, i

2) ako zainteresovani jugoslovenski državljanin dobiće dozvolu od republičkog organa nadležnog za poslove kulture da takvo delo prevede i objavi na kome od jezika jugoslovenskih naroda odnosno narodnosti.

Član 47.

Republički organ nadležan za poslove kulture daće dozvolu navedenu u članu 46. ovog zakona samo ako tražilac dokaže da je od autora tražio odobrenje da prevede delo i da objavi prevod, ali da nije uspeo doći do njega ili dobiti njegovo odobrenje.

Ako tražilac dozvole nije uspeo doći do autora dela, dužan je prepis svog podneska kojim je tražio dozvolu uputiti izdavaču čije se ime nalazi na delu, kao i diplomatskom ili konzularnom predstavniku države čiji je državljanin autor dela, ako je njegovo državljanstvo poznato, ili organu koji je odredila vlada te države.

Republički organ nadležan za poslove kulture traženu dozvolu za prevodenje neće dati pre isteka roka od dva meseca od dana kada je tražilac uputio izdavaču i organu iz stava 2. ovog člana prepis svog podneska kojim je tražio dozvolu.

Član 48.

Dozvola za prevođenje može se dati većem broju lica.

Dobivena dozvola ne može se prenosi na drugo lice.

Tražilac dozvole dužan je autoru isplatiti naknadu za korišćenje njegovog dela i poštovati ostala prava autora prevedenog dela.

Republički organ nadležan za poslove kulture neće dati dozvolu ako je autor povukao iz prometa odnosno otkupio primerke dela za čije je prevodenje tražena dozvola.

Član 49.

Na teritoriji Jugoslavije dozvoljeno je bez odobrenja autora:

1) objavljivanje i reprodukovanje pojedinih delova književnog, naučnog ili umetničkog dela u svrhe nastave;

2) preštampavanje u povremenim publikacijama aktuelnih članaka u kojima se pretresaju opšta pitanja od javnog interesa, ako autor reprodukovanje tih članaka nije izričito zabranio;

3) reprodukovanje u novinama i povremenim publikacijama pojedinih aktuelnih fotografija, ilustracija, tehničkih nacrta i sl., objavljenih u drugim novinama i povremenim publikacijama;

4) reprodukovanje umetničkih dela izloženih na ulicama i trgovima, osim ako je reprodukcija vajarskog dela dobivena otiskom iz kalupa;

5) reprodukovanje vajarskih i slikarskih dela, kao i dela arhitekture, putem fotografije u novinama i časopisima, osim ako je autor to izričito zabranio.

Odredba stava 1. ovog člana shodno se primenjuje i na objavljivanje i reprodukovanje u dnevnoj i periodičnoj štampi, na filmu, u filmskim novostima i putem radio-difuzije.

U svim slučajevima iz stava 1. ovog člana mora se jasno označiti lično ime autora, izvorno delo i poreklo pozajmice.

Pored toga, autor ima u navedenim slučajevima pravo na naknadu kao i sva druga prava po ovom zakonu.

Član 50.

Na teritoriji Jugoslavije dozvoljeno je bez odobrenja autora i bez plaćanja naknade za iskorišćavanje:

1) predstavljanje i izvođenje književnog ili umetničkog dela u svrhu i u vidu nastave ako se to predstavljanje odnosno izvođenje vrši bez naplaćivanja ulaznica ili drugih oblika naplaćivanja, kao i prilikom školskih svečanosti na koje je pristup besplatan;

2) objavljivanje izveštaja o objavljenim književnim, umetničkim i naučnim delima, u kojima se sadržina tih dela reprodukuje na originalan i skraćen način;

3) izlaganje dela na javnim izložbama, osim onih dela čije izlaganje autor zabranjuje, ako se ovog prava nije odrekao u ugovoru;

4) reprodukovanje već objavljenog dela izvršeno radi ličnog usavršavanja, ako reprodukcija nije namenjena ni pristupačna javnosti;

5) reprodukovanje dela slikarstva putem vajarstva i obratno, kao i reprodukovanje dela arhitekture putem slikarstva ili vajarstva;

6) doslovno navođenje odlomaka iz objavljenog književnog, umetničkog ili naučnog dela, ako navedeni odlomci ukupno ne iznose više od jedne četvrtine dela u kome se vrši navođenje.

I u slučajevima iz ovog člana autor zadržava sva druga prava po ovom zakonu.

Član 51.

Bez dozvole autora i plaćanja naknade za korišćenje mogu se objaviti putem štampe i radio-difuzije, radi obaveštavanja o tekućim događajima, govorim namenjeni javnosti održani u predstavnicičkim telima, sudovima i drugim državnim organima, naučnim, umetničkim i drugim organizacijama, kao i na javnim političkim sastancima i službenim svečanostima.

Bez dozvole autora i plaćanja naknade za korišćenje mogu se o drugim govorima, predavanjima, besedama i ostalim delima iste prirode davati u dnevnoj i povremenoj štampi i putem radio-difuzije samo kraći izveštaji.

Bez dozvole autora ne može se sačiniti zbirka od njegovih dela navedenih u ovom članu.

I u slučajevima iz ovog člana autor zadržava sva druga prava po ovom zakonu.

Član 52.

Za iskorišćavanje narodnih književnih i umetničkih tvorevina putem izvođenja, plaća se naknada.

Naknada iz stava 1. ovog člana je prihod republike na čijoj su teritoriji izvođene narodne književne i umetničke tvorevine.

Način utvrđivanja naknade i njenog korišćenja odreduje se republičkim propisima.

Iskorišćavanje narodnih književnih i umetničkih tvorevina u svakom drugom vidu je slobodno.

Lica koja iskorišćavaju narodne književne i umetničke tvorevine dužna su naznačiti poreklo dela i uzdržavati se od sakačenja i nedostojne upotrebe dela.

O zaštiti prava iz stava 5. ovog člana staraju se odgovarajuće organizacije autora i akademija nauka i umetnosti.

G l a v a IV

PRENOŠENJE AUTORSKIH PRAVA

1. Prenošenje ugovorom

Obim prenošenja

Član 53.

Pravo autora na iskorišćavanje dela može se u celiini ili delimično, uz naknadu ili bez naknade, prenositi na pojedince ili na pravna lica za vreme trajanja autorskog prava ili za određeno vreme.

Lice na koje je preneseno pravo iskorišćavanja dela, ne može to pravo prenositi na trećega bez saglasnosti nosioca tog prava, ako nije ugovorenodruženje.

Član 54.

Lice na koje je preneseno pravo iskorišćavanja autorskog dela nije ovlašćeno da prilikom korišćenja unosi u autorsko delo bilo kakve izmene, ako nije drukčije ugovorenodruženje.

Član 55.

Isključivo autor može i na drugoga preneti pravo iskorišćavanja dela, s tim da korisniku dozvoli da delo u određenom pravcu i obimu izmeni ili preradi.

Zajedničke odredbe o autorskim ugovorima

Član 56.

Autor prenosi svoje pravo iskorišćavanja dela na drugoga autorskim ugovorima, kao što su: izdavački ugo-

vor, ugovor o prikazivanju, ugovor o izvođenju, ugovor o kinematografskom delu, ugovor o emitovanju dela preko radija ili televizije, ugovor o snimanju dela instrumentima za registraciju zvukova i slika, ugovor o pre-radivanju (adaptiranju) dela, ugovor o ustupanju prava na prevođenje dela i slično.

Član 57.

Autorski ugovori zaključuju se u pisanom obliku.

Autorski ugovor koji nije zaključen u pisanom obliku ne proizvodi pravno dejstvo, ako ovim zakonom nije drukčije određeno (član 69).

Član 58.

Autorski ugovor sadrži naročito: imena ugovornih strana, naziv autorskog dela koje je predmet ugovora, način korišćenja autorskog dela, visinu, način i rokove plaćanja naknade ako se delo koristi uz naknadu.

Visina naknade za korišćenje autorskog dela određuje se sporazumom nosioca autorskog prava i korisnika dela, odnosno sporazumom njihovih organizacija.

Prilikom utvrđivanja naknade za korišćenje autorskog dela, gde god je to moguće, uzimaju se u obzir: kvalitet dela, mogućnost njegove prodaje, materijalne koristi koje druga ugovorna strana postiže korišćenjem dela i drugi uslovi kojima se mogu utvrditi rezultati koje autorsko delo postiže u zadovoljavanju društvenih potreba.

U pogledu javnog izvođenja i saopštavanja javnosti nescenskih muzičkih i književnih dela, izuzimajući prenošenje i emitovoanje putem ustanova za radio-difuziju, visinu naknade utvrđuju za pojedine vrste izvođenja odnosno saopštavanja organizacije autora takvih dela svojim opštim aktima.

Član 59.

Autorski ugovor može imati za predmet i još nes-tvorenio delo.

Ništav je autorski ugovor kojim autor prenosi pravo iskoriščavanja svih svojih budućih dela.

Član 60.

Autor je dužan za vreme trajanja autorskog ugovora uzdržavati se od postupaka koji bi ometali korisnika u vršenju prenesenog autorskog prava.

Član 61.

Na autorske ugovore primenjuju se opšta pravila o ugovorima, ako odredbama ovog zakona nije određeno drugčije.

Izdavački ugovor

Član 62.

Izdavačkim ugovorom autor prenosi na izdavača pravo objavljivanja autorskog dela štampanjem odnosno umnožavanjem.

Izdavač je dužan da delo objavi, da na svakom primerku na vidnom mestu stavi lično ime autora, da se stara o uspešnom rasturanju primeraka autorskog dela, kao i da autora, na njegov zahtev, povremeno obaveštava o rasturanju primeraka dela.

Izdavačkim ugovorom autor može preneti na izdavača i pravo prevodenja svoga dela radi njegovog objavljanja na drugim jezicima u Jugoslaviji i u inostranstvu.

Član 63.

Izdavački ugovor sadrži naročito obim i vreme trajanja korišćenja prava koja autor prenosi na izdavača, kao i visinu tiraža.

Ako se naknada ugovara u procentu od maloprodajne cene prodatih primeraka dela, ugovorom se mora odrediti i najniži iznos naknade koji je izdavač dužan platiti bez obzira na broj prodatih primeraka, kao i rok isplate tog iznosa.

Član 64.

Za vreme važenja izdavačkog ugovora autor ne može pravo objavljivanja odnosno umnožavanja na istom jeziku ustupiti trećem licu, ako ugovorom nije određeno drugčije.

Pravo objavljivanja novinskih članaka autor može istovremeno ustupiti većem broju korisnika, ako nije ugovorenno drugčije.

Član 65.

Ako nije ugovorenno drugčije, smatra se da je autor izdavačkim ugovorom preneo na izdavača pravo na objavljivanje samo jednog bibliografskog izdanja odnosno pravo samo na jedno umnožavanje.

Član 66.

Rukopis ili drugi original dela koje je predmet izdavačkog ugovora ostaje svojina autora, ako nije ugovorenno drugčije.

Član 67.

Ako nije ugovoreno drukčije, izdavač je dužan u slučaju novih izdavanja dela omogućiti autoru unošenje poboljšanja i izmenu dela, pod uslovom da to ne povlači preterane troškove za izdavača i da ne menja karakter dela.

Član 68.

Izdavački ugovor prestaje: smrću autora pre završetka dela, propašću rukopisa odnosno drugog dela, iscrpljenjem tiraža svih ugovorenih izdanja i istekom ugovora.

Autor može tražiti raskid izdavačkog ugovora ako izdavač, po iscrpljenju jednog izdanja, ne pristupi izdavanju novog ugovorenog izdanja u roku od jedne godine od dana kad je autor to zahtevao, ako nije ugovoreno drukčije.

Ako autor ne predstavi izdavaču delo u ugovorenom roku ili izdavač ne izda delo u ugovorenom roku, druga strana može zahtevati raskid ugovora i tražiti naknadu štete zbog neizvršenja, a pored toga autor ima pravo da zadrži primljenu naknadu odnosno da traži isplatu ugovorene naknade.

Član 69.

Ugovor o objavljivanju članaka, crteža i beleški u novinama, časopisima i drugoj periodičnoj štampi ne mora biti zaključen u pisanom obliku.

Ugovor o prikazivanju odnosno izvođenju

Član 70.

Ugovorom o prikazivanju odnosno izvođenju autor dela ustupa korisniku pravo javnog prikazivanja ili izvođenja dela, a korisnik se obavezuje da to delo prikaže odnosno izvede u određenom roku, na način i pod uslovima koji su odredeni ugovorom.

Član 71.

Pravo prikazivanja odnosno izvođenja određenog dela autor može istovremeno ustupiti većem broju korisnika, ako se ugovorom nije odrekao tog prava.

Član 72.

Ugovor o prikazivanju odnosno izvođenju, pored elemenata navedenih u članu 58. ovog zakona, sadrži naročito: način prikazivanja odnosno izvođenja i područje na kome se delo može koristiti.

Član 73.

Ako autor ne predstavi korisniku delo (rukopis, partituru i sl.) u ugovorenom roku, ili korisnik delo ne prikaže odnosno ne izvede u ugovorenom roku, druga strana može zahtevati raskid ugovora i tražiti naknadu štete zbog neizvršenja ugovora.

Ako do raskida ugovora dođe krivicom korisnika dela autor ima i pravo da zadrži primljenu naknadu odnosno da traži isplatu ugovorene naknade.

Predato delo (rukopis, partitura i sl.) koje je predmet ugovora ostaje svojina autora, ako drukčije nije ugovorenno

Član 74.

Korisnik ugovora o prikazivanju odnosno izvođenju dužan je da autoru omogući uvid u prikazivanje odnosno izvođenje dela, da ostvari tehničke uslove prikazivanja odnosno izvođenja dela koji obezbeđuje poštovanje autorskih moralnih prava, kao i da autoru ili njegovom zastupniku dostavlja program i povremeno ga obaveštava o prihodima od prikazivanja odnosno izvođenja dela.

Odnosi između autora i radio-difuznih ustanova kao korisnika njegovog dela u smislu stava 1. ovog člana regulišu se ugovorom.

Ugovor o kinematografskom delu

Član 75.

Ugovorom o kinematografskom delu smatraju se ugovori autora kinematografskog dela (ugovor o scenariju, ugovor o filmskoj režiji, ugovor o filmskoj muzici, ugovor sa glavnim crtačem), kao i ugovor o pojedinim autorskim doprinosima kinematografskom delu.

Autori kinematografskog dela prenose ugovorom na proizvođača pravo snimanja, reproducovanja, stavljanja u promet i javnog prikazivanja kinematografskog dela.

Proizvodač je dužan kinematografsko delo staviti u promet i autore kinematografskog dela obaveštavati, na njihov zahtev, o ostvarenom prometu dela.

Ugovorena naknada za snimanje kinematografskog dela ne obuhvata naknadu za reproducovanje i javno prikazivanje kinematografskog dela.

Član 76.

Za vreme važenja ugovora o kinematografskom delu autori kinematografskog dela ne mogu pravo snimanja,

reprodukovanja, stavljanja u promet i javnog prikazivanja ustupiti trećem licu, ako ugovorom nije drugčije određeno.

Ako proizvođač na koga su autori preneli pravo snimanja ne snimi delo u roku od tri godine od dana zaključenja ugovora, autori mogu zahtevati raskid ugovora i tražiti naknadu štete zbog neizvršenja ugovora, kao i zadržati primljenu naknadu odnosno tražiti isplatu ugovorene naknade.

2. Prenošenje nasleđivanjem

Član 77.

Za nasleđivanje autorskih prava važe odredbe Zakona o nasleđivanju, ako iz ovog zakona ne proističe što drugo.

Član 78.

Kad po propisima o nasleđivanju autorsko pravo postaje društvena svojina, nosilac autorskog prava je republika čije je državljanstvo autor imao u momentu smrti.

Član 79.

Po smrti autora autorsko moralno pravo može vršiti i organizacija autora kojoj je umrli autor pripadao, odnosno kojoj bi pripadao s obzirom na vrstu dela, ako on nije odredio drugčije.

Po prestanku imovinskih prava autora, o zaštiti njegovih moralnih prava staraju se organizacije autora i akademija nauka i umetnosti.

TRAJANJE AUTORSKOG PRAVA

Član 80.

Autorska imovinska prava traju za života autora i pedeset godina po njegovoj smrti, ako odredbama ovog zakona za pojedine vrste autorskog imovinskog prava nije drugčije određeno.

Ako je nosilac autorskog imovinskog prava, u smislu člana 20. ovog zakona, pravno lice, autorsko pravo prestaje po isteku pedeset godina po objavljivanju dela.

Član 81.

Autorsko imovinsko pravo na kinematografsko delo prestaje od isteka pedeset godina po smrti autora dela koji je poslednji umro.

Autorsko imovinsko pravo na kinematografsko delo koje ima karakter fotografskog dela prestaje po isteku dvadeset pet godina od dana kad je delo završeno.

Član 82.

Autorsko imovinsko pravo na fotografска dela, na dela proizvedena po sličnom postupku i na dela primenjene umetnosti prestaje po isteku dvadeset pet godina po objavljivanju dela.

Član 83.

Autorsko imovinsko pravo na anonimna dela i dela objavljena pod pseudonimom prestaje po isteku pedeset godina, odnosno dvadeset pet godina ako su u pitanju dela iz člana 82. ovog zakona, računajući od objavljenja.

Ako pseudonim ne ostavlja nikakvu sumnju u pogledu identiteta autora, ili ako autor otkrije svoj identitet, autorsko imovinsko pravo traje onoliko koliko bi trajalo da je objavljeno pod ličnim imenom autora.

Član 84.

Trajanje autorskog imovinskog prava koje zajednički pripada saradnicima autorskog dela, računa se od smrti saradnika koji je poslednji umro.

Član 85.

Autorska moralna prava traju i po prestanku autorskih imovinskih prava.

Član 86.

Rokovi navedeni u članovima ove glave počinju teći od 1. januara one godine koja dolazi neposredno posle smrti autora odnosno posle objavljivanja dela.

Glava VI

KORIŠĆENJE AUTORSKIH DELA PO ISTEKU IMOVINSKIH PRAVA

Član 87.

Republičkim propisima može se odrediti da se po prestanku autorskih imovinskih prava autorsko delo može koristiti uz plaćanje posebnog doprinosa.

Visina doprinosa iz stava 1. ovog člana i način naplaćivanja i korišćenja doprinosa određuju se republičkim propisima.

Glava VII

OSTVARIVANJE AUTORSKOG PRAVA

Član 88.

Autor može svoja autorska prava ostvarivati lično ili preko zastupnika.

Član 89.

Ostvarivanje autorskih prava na teritoriji Jugoslavije mogu vršiti, na osnovu punomoćja autora, i organizacije autora (savezi, udruženja i sl.), kao i sve ustanove i organizacije koje se registruju za zaštitu autorskih prava, nezavisno od toga da li im je zaštita glavna ili dopunska delatnost.

Organizacije autora, kao i organizacije i ustanove koje se registruju za zaštitu autorskih prava, mogu i u inostranstvu ostvarivati autorska prava jugoslovenskih državljana.

Ostvarivanje autorskih prava koja nastaju javnim izvođenjem književnih i muzičkih nescenskih dela (mala prava), organizacije autora mogu vršiti i bez punomoćja autora.

Član 90.

Organizacije autora mogu ostvarivati autorska prava i preko posebne ustanove koju one u tu svrhu osnuju.

Odnosi između ustanova iz stava 1. ovog člana i organizacije autora uređuju se ugovorom, koji treba da sadrži naročito obim i način zastupanja odnosno posredovanja, kao i visinu naknade za usluge ustanove.

Statut ustanove iz stava 1. ovog člana dostavlja se, pre konačnog usvajanja, na mišljenje organizacijama autora koje su je osnovale.

Član 91.

Za zastupanje pred sudovima i drugim organima, organizacija autora odnosno ustanova iz člana 90. ovog zakona mora imati posebno punomoćje autora čije je pravo predmet spora.

Član 92.

Za zastupanje pred sudovima i drugim organima radi ostvarivanja autorskih prava koja nastaju javnim izvođenjem književnih i muzičkih nescenskih dela (mala prava), organizaciji autora odnosno ustanovi iz člana 90. ovog zakona nije potrebno posebno punomoćje autora.

Sporove iz stava 1. ovog člana organizacija autora odnosno ustanova iz člana 90. ovog zakona može pokrenuti i voditi u svoje ime, ali je dužna o tako ostvarenim pravima položiti račun autoru.

Član 93.

Priredivači kulturno-umetničkih priredaba i drugi korisnici autorskih dela dužni su organizaciji autora odnosno ustanovi iz člana 90. ovog zakona dostavljati programe izvedenih odnosno prikazanih dela i uplaćivati autorske naknade za iskorišćavanje tih dela, prema važećim propisima.

Nadležni opštinski organ uprave zabraniće, na zahtev autora, organizacije autora odnosno ustanove iz člana 90. ovog zakona, priredu odnosno korišćenje autorskog dela ako priredivač odnosno korisnik autorskog dela nema dozvolu za izvođenje odnosno prikazivanje datu od autora, organizacije autora odnosno ustanove iz člana 90. ovog zakona.

**POSEBNA PRAVA NA DNEVNIKE, PRIVATNA
PISMA I PORTRETE**

Član 94.

Dnevnići, zapisi i slični spisi ličnog karaktera mogu se objavljivati samo s pristankom lica koje ih je sastavilo, ako zakonom nije određeno drukčije.

Privatno pismo koje nije namenjeno javnosti može se objaviti samo s pristankom lica koje ga je sastavilo, a ako bi se objavljinjem tog pisma mogli povrediti interesi lica kome je upućeno potreban je i njegov pristanak, ako zakonom nije određeno drukčije.

Posle smrti lica iz st. 1. i 2. ovog člana, spisi ličnog karaktera mogu se objavljivati samo sa pristankom bračnog druga i dece, a kad ovih nema — s pristankom roditelja, ako testamentom nije određeno drukčije.

Odredbe st. 1., 2. i 3. ovog člana ne odnose se na spise ličnog karaktera koji se čuvaju u arhivama, muzejima, bibliotekama i sličnim ustanovama.

Član 95.

Portreti i fotografije lica smeju se puštati u promet, javno izlagati ili prikazivati samo s pristankom tog lica.

U roku od dvadeset godina od smrti toga lica, za puštanje u promet, javno izlaganje i prikazivanje potreban je pristanak bračnog druga i dece, a ako ovih nema — pristanak njegovih roditelja, ako testamentom nije određeno drukčije.

Smatra se da postoji pristanak ako je za poziranje primljena nagrada.

Član 96.

Dozvoljeno je bez pristanka lica iz člana 95. ovog zakona puštati u promet, javno izlagati ili prikazivati:

- 1) fotografije u kojima se prikazuje neki kraj ili prizor, a kojima su obuhvaćene i pojedine ličnosti;
- 2) fotografije koje prikazuju zborove, povorke i slične događaje;
- 3) fotografije ličnosti iz savremenog života, od interesa za javnost;
- 4) fotografije ličnosti ako je to u interesu pravosuđa.

Glava IX

ZAŠTITA AUTORSKOG PRAVA

1. Gradanskopravna zaštita

Član 97.

Lice čije je autorsko imovinsko ili moralno pravo povređeno može zahtevati zaštitu tog prava i naknadu štete koja mu je nanesena tom povredom.

Član 98.

Na zahtev lica čije je autorsko pravo povređeno sud može u presudi narediti:

- 1) da se presuda objavi na trošak tuženoga;
- 2) da se učiniocu zabranjuje dalja povreda autorskog prava;
- 3) da se predmeti kojima je naneta povreda autorskog prava unište ili preinače.

Član 99.

Na zahtev lica koje učini verovatnim da je njegovo autorsko pravo povređeno sud može narediti, i pre doношења presude, da se privremeno uzapte i isključe iz prometa predmeti, ili zabrani nastavljanje započetih radova, kojima bi se mogla naneti povreda autorskom pravu.

Član 100.

Ako lice koje javno iskorišćava autorsko delo, prilikom tog iskorišćavanja ne označi ime autora, autor može od takvog lica zahtevati odgovarajuću naknadu na ime imovinske štete, naknadno objavlјivanje autorovog imena na pogodan način, kao i da se tom licu zabrani ponavljanje ovakvih povreda.

Član 101.

Autorsko pravo ne može biti predmet izvršenja.

Predmet izvršenja može biti imovinska korist koja potiče od autorskog dela.

Nedovršena dela i neobjavljeni rukopisi ne mogu biti predmet izvršenja.

2. Kaznenopravna zaštita

Član 102.

Ko pod svojim imenom ili pod imenom drugoga objavi, prikaže, izvede ili prenese tuđe autorsko delo, ili dozvoli da se to učini, kazniće se zatvorom.

Ko na nedozvoljen način unese delove tuđeg autorskog dela u svoje autorsko delo, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.

Ko deformiše, sakati ili na drugi način menja tuđe autorsko delo, kazniće se novčanom kaznom ili zatvorom do šest meseci.

Član 103.

Ko bez dozvole autora ili drugog nosioca autorskog prava, u slučajevima kad je takva dozvola po odredbama ovog zakona potrebna, objavi, preradi, obradi, reprodukuje, prikaže, izvede, prenese, prevede ili na drugi način iskoristi delo zaštićeno ovim zakonom, kazniće se novčanom kaznom.

Ko u nameri pribavljanja imovinske koristi stavi u promet primerke autorskog dela za koje zna da su neovlašćeno reproducovani ili umnoženi, ili ko ovakve primerke javno izlaže ili ih prenosi putem radio-difuzije ili na drugi način, kazniće se novčanom kaznom.

Član 104.

Ko bez pristanka ovlašćenog lica, u slučajevima kada je takav pristanak potreban, objavi dnevnik, lično pismo ili drugi sličan spis ličnog karaktera, kazniće se novčanom kaznom.

Član 105.

Gonjenje za krivična dela iz čl. 102, 103. i 104. ovog zakona preduzima se po predlogu.

Član 106.

Za dela iz čl. 102, 103. i 104. ovog zakona radna organizacija ili drugo pravno lice kazniće se za privredni prestup novčanom kaznom do 50.000 dinara.

Za radnju iz stava 1. ovog člana kazniće se novčanom kaznom do 2.000 dinara i odgovorno lice u radnoj organizaciji ili drugom pravnom licu.

Član 107.

Radna organizacija ili drugo pravno lice kazniće se za prekršaj novčanom kaznom do 1.000 dinara, ako kao korisnik autorskih dela ne dostavi organizaciji autora odnosno ustanovi za zaštitu autorskih prava, bez odlaganja a najdocnije petnaestog dana od dana izvedenja odnosno prikazivanja, program izvedenih odnosno prikazanih dela, sa potrebnim podacima, ili ako u programu navede netačne podatke o izvedenom odnosno prikaznom delu.

Za radnju iz stava 1. ovog člana kazniće se za prekršaj i odgovorno lice u radnoj organizaciji ili drugom pravnom licu novčanom kaznom do 300 dinara.

Član 108.

Za prekršaj iz člana 107. stav 1. ovog zakona kazniće se pojedinac novčanom kaznom do 500 dinara.

Glava X

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 109.

Odredbe ovog zakona primenjivaće se i na sva autorska dela objavljena pre dana njegovog stupanja na snagu.

Ugovori zaključeni pre stupanja na snagu ovog zakona ostaju na snazi.

Član 110.

Krivični postupak pokrenut po delima iz člana 65. dosadašnjeg Zakona o autorskom pravu okončaće se kod onog okružnog suda kod koga je postupak započet.

Član 111.

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaju da važe: Zakon o autorskom pravu (»Službeni list FNRJ«, br. 36/57 i »Službeni list SFRJ«, br. 11/65), Uredba o autorskim honorarima za objavljivanje književnik, naučnih, stručnih i muzičkih dela (»Službeni list FNRJ«, br. 13/61), Opšte uputstvo o autorskim honorarima za prikazivanje i izvođenje književnih i umetničkih dela (»Službeni list FNRJ«, br. 23/52) i Odluka o naplaćivanju i raspoređivanju naknade za iskorišćavanje narodnih književnih i umetničkih tvorevina putem izvođenja (»Službeni list FNRJ«, br. 28/60).

Član 112.

Ovaj zakon stupa na snagu po isteku devedeset dana od dana objavljivanja u »Službenom listu SFRJ«.